

בש"פ 339/17 - פלונית, פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 339/17

לפני:
העותרות:
כבוד השופט י' דנציגר
1. פלונית
2. פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה בתפ"ח 24290-02-16
המתנהל בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

בשם העותרת 1: עו"ד מוחמד ענבوسی

בשם העותרת 2: עו"ד פאדי חמדאן

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוויצר

החלטה

מונחת לפני עתירה לגילוי ראיות חסויות לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

1. נגד העותרות הוגש ביום 11.2.2016 כתב אישום המייחס להן ביצוע עבירות של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); קשירת קשר לביצוע עבירה, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; והחזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

עמוד 1

2. ביום 22.3.2016 הוציא שר הביטחון "תעודה בדבר ראיות חסויות" לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות, במסגרתה הוטל חיסיון על נתונים הקשורים בין היתר למקורות המידע של כוחות הביטחון, שיטות ודרכי הפעולה שלהם, אמצעים טכניים להשגת חומרי חקירה ותפקידים ושמותיהם של עובדי כוחות הביטחון. עוד נקבע, כי החיסיון חל על רשימת החומר והמידע החוסים תחת תעודה זו.

3. נגד תעודת החיסיון הוגשה העתירה דנא. ביום 19.1.2017 נערך לפני דיון במעמד שני הצדדים, ולאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים במסגרתו, קיימתי - בהסכמת באי כוח העותרות - דיון במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות, במסגרתו הובא לעיוני החומר החוסה תחת תעודת החיסיון. עקב תקלה מצד המשיבה, העותרות לא הובאו לדיון זה, ועל כן לא ראיתי לנכון ליתן את הכרעתי בשלב זה, והוריתי על קיומו של דיון נוסף בנוכחותן.

4. ביום 26.1.2017 נערך לפני דיון נוסף כאמור, בנוכחות העותרות. במסגרת הדיון, ובהמשך להמלצתי, מסר בא כוחה של המשיבה כי המשיבה מסכימה לחשיפת פראפרזה המתייחסת לדו"ח בעניין חקירתן של העותרות בסמוך לאחר ביצוע העבירות המיוחסות להן. דו"ח זה הינו חלק מחומר החקירה החוסה תחת תעודת החיסיון. הפראפרזה ביחס אליו נמסרה מפי בא כוח המשיבה במהלך הדיון, ולשונה כדלקמן:

"לאור העובדה שהעותרות שלפו את הסכינים רק לאחר שהתבקשו להציג תעודות זהות, ההערכה הראשונית לפני חקירתן היתה שייטכן שלא התכוונו לדקור את המאבטח אלא לבצע פיגוע במתווה אחר".

5. בכפוף להסכמת המשיבה למסור את הפראפרזה הגלויה הנ"ל, באתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות. דומני כי בחשיפת הפראפרזה יש כדי ליתן מענה לטענות העותרות, וכדי לספק להן את אותו החלק במידע החסוי אשר התרשמתי כי הוא עשוי לסייע להן במסגרת גיבוש קו ההגנה בהליך הפלילי.

6. באשר ליתר החומר החסוי; הרי שלעומת המידע הנחשף בפראפרזה, לא מצאתי כי יש מקום להורות על חשיפתו. כידוע, בחינת השאלה אם יש מקום להורות על הסרת חיסיון מכוח תעודה שהוציא שר הביטחון לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות, כוללת שלושה שלבים: בשלב הראשון, נדרש בית המשפט לבדוק האם החומר רלבנטי להגנתו של הנאשם. בשלב השני, עליו לבחון האם קיימת הצדקה לחיסיון מטעמי ביטחון. במידה ונמצא כי הראיה רלבנטית להגנת הנאשם, אך קיים צידוק בטחוני להטיל עליה חיסיון, יערוך בית המשפט איזון - המותווה בסעיף 44(א) לפקודת הראיות - בין השיקול הביטחוני לבין זכותו של נאשם להליך הוגן [ראו למשל: בש"פ 6344/16 קנדיל נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (3.11.2016)]; בש"פ 8519/16 פלוני נ' מדינת ישראל (6.12.2016)]. לאחר עיון בחומר החסוי שהובא לפני, שוכנעתי כאמור, כי פרט למידע המוצג בפראפרזה הגלויה, לא קיים בחומר החסוי מידע כלשהו שעשוי להיות רלבנטי לגיבוש קו ההגנה של העותרות בהליך הפלילי. על כן, העתירה בהקשר זה נדחת.

7. באשר לבקשת העותרות כי תועבר להן רשימה של פרטי החומר החסוי; לאחר שעינתי בקפידה ברשימה, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה. אכן, נקבע בפסיקה כי ככלל, ראוי למסור לנאשם את רשימת החומר החסוי, שכן היא מהווה בסיס מינימלי ליכולתו לטעון לעניין תעודת החיסיון. ואולם, הפסיקה מכירה במקרים בהם עצם תיאור החומר החסוי ברשימה עלול, כשלעצמו, לחתור תחת מטרת החיסיון [ראו למשל: בש"פ 5679/14 עלי חסיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.11.2014)]; בש"פ 393/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2013)]. זהו, אפוא, המקרה שלפנינו. חוששני

כי חשיפת רשימת פרטי החומר החסוי, כמבוקש על-ידי העותרות, עלולה לחתור תחת תכלית תעודת החיסיון ולפגוע בביטחון המדינה. לעומת זאת, לא מצאתי כי מהלך זה עשוי להועיל לעותרות לצורך הגנתן.

8. אשר על כן, ונוכח הסכמת המשיבה למסירת הפראפרזה, העתירה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ח בטבת התשע"ז (26.1.2017).

שׁוֹפֵט
